

трима на пайтона си и потеглихъ съ тѣхъ да устроя тритѣ пункта между Сливница и София.

Оставихъ на тритѣ пункта по одного, снабдени до колкото бѣ възможно съ излишности отъ Сливница и отъ това що бѣхъ вчера оставилъ на ханджиитѣ. На пунктѣтъ на Обрадовский ханъ (8 к.) Князь Хилковъ бѣше поставилъ Ст. Филчева; като снабдихъ и него съ каквото бѣ възможно, заминахъ за София. Съобщихъ на Настоятелството повече отъ каквото имаше нужда, оплакахъ се отъ башибозуклука на санитаритѣ и го молихъ да не дава то отъ тука червени кръстове.

На 9-й прѣмѣстихъ Мисканова на срѣдний пунктъ, като оставихъ при Селтена друго. Мискановъ, ако и малко тежичекъ, но вѣщо си глѣда работата. Позволихъ нему и на Милетича да си хващатъ по единъ или двама помощника и отъ простото мѣстно население да носятъ вода, да сѣчатъ дърва и да дежуруватъ, когато нощѣ минаватъ кола съ ранени. — Вечерята, като нѣмаше дѣ да се остановя, завърнахъ се пакъ въ София.

На 10-й тръгнахъ рано пакъ отъ София, като взехъ нѣкои работи, които ми трѣбать за пунктоветѣ, но особено кюмюръ и хлѣбъ, защото още редовно отъ Настоятелството не се доставяше, освѣнъ въ Сливница, каквото трѣбаше. Вземахъ и двама чиновници отъ Южна България интеллигенти момци, които искаха да постѣпятъ въ Червений кръсть, да ги оставя на ближний до София пунктъ. Оставихъ ги. Но вечерята като се връщахъ да ги обидя, примолыха се да ги премести на по-централно мѣсто, че тука се утѣснявали. Предадохъ нѣщата на оставеното отъ Филчева момче и на ханджията. А тѣхъ ги взехъ та ги занесохъ на средний пунктъ и ги оставихъ при Мисканова да постоятъ и да видятъ какъ се посрѣщатъ раненитѣ и какъ имъ се приготвя, че утрѣ или найкъсно у други день ще имъ повѣря но-

вий пунктъ, който ще отворимъ на Драгоманъ.

На 11-й обиколихъ пунктоветѣ; побавихъ се въ Сливница и привечеръ заминахъ за Драгоманъ ханъ; стигнахъ късно, нѣмаше никой. Лежахъ тамо въ опустелий и разбитий ханъ. Презъ нощта, освѣнъ войски и нѣкои офицери, други не минаваха. Азъ имахъ малки нѣкои удобства за първо приготвяване, накладохъ огънъ, но никой раненъ не мина презъ нощта.

На 12-й рано потеглихъ отъ хана на Драгоманъ за Царибродъ. По надолу въ устието, въ дрезгаво още, налѣтехъ на една сѣбна, която ме възмути крайно. Отдѣсно на пѣтя до потока, виде се, раненъ нѣкой войникъ, Сърбинъ, се привлекалъ да пие вода и тамо умрѣлъ; надъ трупѣтъ единъ селенинъ отъ околнитѣ села съ жената си го събличаха, жената държеше нѣщо отъ дрехитѣ му и мжжа го дърпаше да му смѣне и панталонитѣ. Слѣзохъ отъ пайтона, отидохъ при трупа и като видѣхъ гнусното поведение на този селенинъ, тѣй ме стигна ядъ — Люснахъ му два три шамара, той подбѣгна. Възвълнуванъ оставихъ го. Заминахъ за Царибродъ, тамъ се срещнахъ съ сина си (?) и съ Негово Височество. Отъ сутрѣшната сѣбна, свижданieto съ сина ми, подбѣствоваша на мене така що азъ се стрѣснахъ за здравието си, пътуванията нощѣ и на отворени мѣста бѣха възобновили стирий ми катаръ въ гърдитѣ. — По прѣстояхъ въ Царибродъ до дѣ приготви мѣсто за премѣстванието на Селтена и да намѣря хора въ Царибродъ за пункта на Драгоманъ. Мѣсто се приготви. Хора ненамѣрихъ. Макаръ и да бѣхъ взелъ отъ пѣтя одного да го нося до Царибродъ за да го върна пакъ въ Драгоманъ, но той се скри. Азъ бѣхъ набавилъ отъ Царибродъ каквото трѣбваше и имахъ нѣща отъ Сливница, хлѣбъ особено съ мжжа и скжпо бѣхъ си доставилъ, но хора ненамѣрихъ.

Оставихъ Царибродъ привечеръ. Срѣ-